

A tavaszi idényre nagy választékban érkeztek raktárra: divatos NŐI-RUHASZÖVETEK, fekete divatkelmek, SZINES SELYMEK, zephirek, batiste, ATLASZ-SATIN MOSÓ-VOILE-ok, gyermek felöltők, ruhaeszkák. Napernyők. BRASSOI POSZTOK, melyeket igen olcsón árúsítunk el. SZABÓ LAJOS FIAI DEBRECZEN. RÓZSATÉR. Mintákat ingyen és bérmentve kívántra küldünk. 22—?

Orvosilag megvizsgálva! A fogak észszori állapotára külön készítmény. Szabó Lajos Fiaik. Törvényileg védve!

ÁJA (szemben) ... Ártományok, ETLAPOKAT, ... Szabó Lajos Fiaik. Törvényileg védve!

Előfizetési árak:
helyben, vagy postán küldve:
Egész évre . . . 10 ft — kr.
Félévre . . . 5 „ „
Negyedévre . . . 2 „ „
Egy hónapra . . . 1 „ „
Egyes szám 4 kr.

A lap szellemi részét illető minden közlemény a szerkesztőségbe (Főútr 1828. sz.) bérmentve küldendő.

Előfizethető helyben:
Teleki K. Lajos könyvkereskedésében és a kiadóhivatalban. (Főútr 1828. sz. alatt.)

DEBRECZEN

A DEBRECZENI ÉS VIDÉKI FÜGGETLENSÉGI PÁRT KÖZLÖNYE.

MEGJELEN NAPONKINT PÉNTEK ÉS VASARNAP KIVÉTELEVEL.

Hirdetési díj:
Négy hasábos petit sorúrt 5 kr. Nagyobb terjedelmű s többzori hirdetések áka szerint jutányos áron vétetnek fel. Bélyeg díj minden külön beutazásért 80 kr.
Hirdetést vagy reklámot magában foglaló újdonság sora 50 kr.
Nyitlított közlemények minden petit sora 50 krajczár.
Hirdetések felvételnek a szerkesztőségben és kiadóhivatalban. Főútr 1828. sz. alatt.)
Kéziratok nem adóznak vissza.

Társadalom és állam.

A művelődés szolgálatában a társadalom eddigelé többet tett, mint az állam. És már-már elérkezett az az idő, midőn nemcsak szembeszáll, de küzdelembe bocsátkozik a társadalom az állammal. Nálunk még a békés, szellemi harcra állunk készen. De másutt, mint például most Belgiumban, már a szocializmus zászlója magasán lobog.

Ez egyik rémképe a kultúrának. — Mődunkban van ezt az utóbbi harcot ekerülni, hiszen a szocializmust fölismerttük már s megtanulhattuk az ily válságok természetét, okát és elhárításuk módját, valamint megelőzésüknek eszközeit.

Terjesszük a kultúrát. A mi nem jelent mást, minthogy terjesszük az anyagi jobblétet, az értelmi fejlődést, az erkölcsök nemesedését. Vegyük ezeket sorba.

Terjesszük az anyagi jobblétet! De mily arányban? Egyenlően mindenkire nézve? Ez a kommunizmus ábrándja. Mindenkinek munkája, értelme, szorgalma és eszközei arányában? Ez a szocializmus eszméje. Csak a szerencsére bízva az elosztást? Ez a mai állapot nyugtalan bizonytalansága! Ez a helyzet tarthatatlan. A szocializmusban nem nyughatunk meg, a kommunizmust elvetjük, tehát világos, hogy az anyagi jólét terjesztését általában állami kötelességnek elfogadjuk, de módszere iránt tiszta fogalommal nem bírnak.

Ennek következménye, hogy az anyagi jobblét utáni vágyat mindenki jogosultnak tartja önmagára nézve, de midőn a vágy tette érlelődik, az egyéni élet fejlettségéhez képest egyik a kommunizmus, másik a szocializmus, harmadik a tényleges történelmi iskola rendszeréhez szegődik és midőn e három csoport kiegészítése nem sikerül: az ellentétek szellemi harca addig folyik,

mig egy kedvező alkalommal tetteles harcoként megvalósíttatik.

Erőszakkal ezt nem lehet megsemmisíteni, csak elnyomni egy időre, — megoldását a tudománytól várjuk.

Terjesszük az értelmi fejlődést, — de minő rendszer és terv alapján? Egyenlően az egész népben? Akkor megszűnik ugyan dogma és tekintély, de annál több lesz a követelés, melyet egy számos és majdan tulszámos értelmiség ellátás dolgában érvényesítend. A szellemi foglalkozás általános divata háttérbe szorítandja az anyagi munka gondját és az elszegényedést terjedésével egyenlő arányban szaporodik egy szellemileg művelt proletariátus.

Képzeliük immár ezen helyzetben az embert, kinek szellemi emelkedettsége atheizmus, egyéni életszabálya egoizmus, bölcsészeti megállapodása materializmus és vonjuk a következtetést ezen egyén szellemi irányzatára! Ha ily egyénekből álland a népket tetemes része, ki tudná kiszámítani, hogy hová jutna azon ország, melynek sorsát ily értelmiség intézné?

Terjesszük az erkölcsiséget? De minő erkölcsiséget? Ha az erkölcsiség divatos rendszere csak az irgalmasság cselekedeteinek köré szorítkozik és át nem karolja az összes emberi életnek minden viszonyait a keresztényen szellem, — akkor az erkölcsiség csak izlés dolga marad, követi, akinek tetszik, de ki is kaczagja, akinek úgy tetszik.

Az irgalom és részvét művei keresztényi ihlet nélkül, ily helyzetben, annál gyérebbek lesznek, minél aránytalanabb az áldozatra hajlandó nemeskeblű egyének száma, az irgalom segélyt igénylő ügyfogyottak számához képest. Akkor a társadalom az államra, ez viszont a társadalomra hártja ezen feladat megoldását.

E versenyben az egyéni részvét ér-

zete lassankint elpárolog s amint a tehetősebben a szívnek elhidegülése, akként a nyomorultban az elkeseredés érzete terjed és odáig mérgesedik e viszony, hogy a társadalom szerencsés osztályait a nyomorgóknak kétségbeesett zaklatásaitól csak az állami hatalom vas karja óvhatja meg!

Ime az anyagi, szellemi és erkölcsi fejlődés terjedése miként teremti meg az anyagi, szellemi és erkölcsi bajokat. Valamint az emberi egyénnél a mozgás felhevülést, ez meghűlést, ez lázat s ez halált okozhat: akként a kultúra terjedése, mint mozgás az államokban, olyan változásokat idéz elő, melyeket válságok követnek, a velük járó életveszéllyel. Nagy szerencse lett volna az emberiségre nézve, ha a kultúra terjedésének következményeit az államtudósok ép úgy előre kiszámították volna, mint a csillagászok a bolygók pályáit; de még az is nagy szerencse volna, ha a modern államhatalom felretenné az erőszakoskodás fegyverreit s állandósítaná a társadalommal folytatott békés harcot az anyagi jólét, a szellemi fejlődés és erkölcsi megerősödés terén, úgy, hogy ebből a hazára a boldogulás napjai fejlődhetnének.

Országgyűlés.

A képviselőház ülése máj. 8-án.

A képviselőház tegnapi ülésében Hieronymi Károly belügyminiszter törvényjavaslatot terjesztett elő a kolerajárvány idején a nemzetközi érintkezésben alkalmazandó közös védelmi intézkedésekről; Lukács Béla kereskedelmi miniszter pedig a Szerbiával való kereskedelmi viszonyaink ideiglenes rendezéséről szóló törvényjavaslatot és néhány helyi érdekű vasútra vonatkozó jelentést nyújtott be. A napirend első tárgya volt a tanítói fizetések rendezéséről szóló törvényjavaslat 11. §-ának utolsó pontjához Kun Miklós és társai által benyújtott indítvány, melyre nézve az igazságügyi bizottság az állam illes cselekmények taxatív felsorolásának mellőzésével újabb szöveget ho-

zott javaslatba és pedig nem a 11. hanem a 13. szakaszhoz. Moha y Sándor, az igazságügyi bizottság előadója, terjesztette elő az új szöveget, mely így hangzik:

„Államellenes iránynak tekintendő különösen minden cselekmény, mely az állam alkotmánya, nemzeti jellege, egysége, különállása vagy területi épsége, továbbá az állam nyelvének törvényben meghatározott alkalmazása ellen irányul, történet legyen az akár tanhelyiségben, akár azonkívül, vagy idegen állam területén, élő szóval vagy nyomtatvány, képes ábrázolat, tankönyvek vagy egyéb taneszközök útján.”

A ház egyhangúlag elfogadván a módosított indítványt, letárgyalta a ház tisztviselőinek szolgálati szabályzatát, továbbá vita nélkül elfogadta a horvát-szlavonországi gyógyfürdőhelyeken emelt új épületek ideiglenes házadómentességéről szóló törvényjavaslatot, végül pedig megkezdte a sommás eljárásról szóló törvényjavaslat tárgyalását, a melyet Jellinek Arthur előadó szakzszerű és beható indokollással ajánlott elfogadásra.

Utána Horváth Lajos emelt szót s a nemzeti párt nevében a törvényjavaslat elfogadása ellen nyilatkozott.

Szilágyi Dezso igazságügyminiszter rövid megjegyzést tett Horváth egyik nyilatkozatára s kijelentette, hogy részletesen fog e beszéddel foglalkozni.

Végül Vlascits Gyula kelt a javaslat védelmére s ezzel a vita folytatását keddre halasztották.

A főrendiház tegnap délelőtt feltizenegy órakor rövid értekezletet tartott.

Konferencia után a főrendek a nyilvános terembe mentek át, a ház nyilvános ülésének megtartására.

Szilágyi József koronaőr, elnök, egyéb jelenteni való köztelemelt, hogy Degré Alajos meghívta a főrendeket a honvédszobor leleplezése ünnepére, s hogy a belépő jegyek a háznagyi hivatalban átvehetők. Halotti csendben hallgatták a főrendek ezt az előterjesztést. Ugyancsak némán hallgatták a főrendek az elnöknek a primás ellen elkövetett merényletről szóló jelentését. Türelmetlenebb moraj csak a közönség számára fenntartott karzatokon mutatkozott, midőn az elnök Kohl Medárdról, a primás önfeláldozó titkáráról szólva, az ura védelmében súlyosan megsebesült szolgálatos néven említte őt. A főrendek ezt egészen természetesen találták s úgy vették, mintha a

A „DEBRECZEN” TÁRCZÁJA.

Miképp támad a szerelem?

Élünk és játszunk, lelkünknek ártatlan vágyai vezetnek. Értelmünk fejlődik, mint a gondosan ápolott növény. — Kezdünk gondolkodni, cizélok után törekszünk; elérünk egyet, a mi a legdrágább nekünk: a függetlenséget.

Aztán hollywoodunk az életben. Tetekre vágyó lelkünk új és új tere hajt: itt erős küzdelmekre sarkal az élet, — ott játsva, enyelegve — nyújtja felénk a munkakabért.

E közben szívünk minduntalan megdobban, vérünk megpezsdül, éget ha mellettük elsurran, mint egy álom, mint egy bűvös képlet valaki, a kinek termetén igazán áll a csinos ruha, piczi lábait kecses cipők fedik, ajkain hamis mosoly derül, szemében ég valami gyújtó láng, melyből sugarak folynak át ereinkbe.

Átfut idegeinken szibbasztó áramlata a gyilkos tűznek, — mely fölhevít, perzsel, éget s melynek izzó szikráit alig tudjuk megérteni, hogy honnan, mikor fogta föl vértünk? . . .

Aztán eltűnik a szép alak mint egy álom, mint egy bűvös képlet; vérünk lehül, szívünk láza, dobogása megszűnik. Ez nem volt szerelem.

Ily állapotba gyakran jut az ember, a mig szívének karaktere megizmosul. Gyakorlatnak jó, de igen sajátságos volna, ha a még járatlan szív mindjárt az első nyugtalan dobbanásra belevergődne a szerelem tüzestengerébe.

Szegény, összeégne ott menthetetlenül, elhamvadna a parázstól, mely nem kimél meg senkit, a ki érzelmével nem hordoz gondolatokat és vágyait nem köti a valósággal össze . . .

Aztán ismét feltűnik egy alak, annyi sok közül kiemelkedve, kiragyogva, csodálatos

varázssal vonzva magához. — Szép kedves, szellemes. Mikor feláll (már t. i. ha ült) úgy képzeljük, hogy környezetében mindenki őt csodálja, ha egyet lép, azt hisszük, nyomában van minden férfi-gondolat. Úgy ragad valami közelébe, mint egy áradat a könnyű pelyhet.

Beszélünk vele sokat, tánczolunk vele, valahányszor csak lehet, megdicsérjük mindenkinél, a ki a társaságban van és aztán egy kebléről eljett viragot fölkapunk, azt megcsókoljuk elrejtük tárczánkba, szívünkhez közel, de amint elválnak tőle: elleledjük. Ez sem szerelem. Ennyi hódolatot minden szép nő megérdemel tőlünk.

Majd halljuk szerzetést beszélni, hogy a legszebb nő a Liliom-utcában lakik. Sugar, mint a czedrus, hajlékony, mint a nád, karcsú, mint egy kis őz, — szeméi gyújtók, lábai ingerlők, ajkai pirosabbak az epernél, edesebbek . . . hohó! — ezt még nem tudjuk! szóval annyit tudunk . . . a mennyi — tökéletesen elég arra, — hogy iránta érdeklődjünk.

Minden alkalmat megragadunk, hogy megismerkedjünk vele; fölkeressük a hangversenyeket, a bálakat, az estélyeket s mindaddig üzzük az alkalmat, mig megcsipjük. A nő valóban olyan, mint a hogy leirták, — még szebb!

Közlelben jól találjuk magunkat; kedélye felvidít, magatartása elbájol, minden mozdulata megráz vérünkig, velünk; de szívünk nem sajnog érte, nem érzünk fájdalmat. Midőn kilépünk illatos szobájából s magányunkban nem jelenik meg soha igazézőn, csábítóan aranyos alakja.

Ez sem szerelem. Ezt az állapotot lepkeüzésnek nevezik a szív tudósai. Lázasan kergetjük s ha megfoghatjuk — letépjük szárnyait . . .

Igy élünk, így küzdünk a szerelem világában, ingadozó érzelmek, közönséges vágyak, apró fölhevülések között mindaddig, a mig egyszer csak észrevétlenül megjelenik előttünk

egy csodálatos alak, a kit százszor láttunk már álmainkban — és szívünkben egy pillanat alatt elfoglalja a helyet. Nem is merészelünk vele érzelmekről beszélni, sőt feltűnk attól, hogy kiolvassa szemünkéből, hogy foglyul estünk.

Némán nézzük, a mikor csak szerét ejt-hetjük, mindig s minduntalan szebbnek és szebbnek találjuk.

— Ha egyedül vagyunk a szoba nema csöndjében, egyszer csak előttünk áll fenségese szépségében, látjuk elbűvölő mosolyát, a mint rózsaszínű meg-megrázkódó idegein átfut, mint a napsugár a virág szirmain; halljuk, hogy megcsendül füleinkben ismerős hangja s az a hang átjárja egész lényünket, most forrásba hozva vértünket, majd lecsalpitva lázas állapotunkat szeliden, biztatóan; érezzük lehetelét, — a mint rózsaszínűnk kiszáll részegítő illatot hordozva, mámorba ejtve, elszédítve . . .

A mig ébren vagyunk, lelkünk folyton vele mulat; oda száll hozzá, kiséri lépteit, fölötte lebeg, mig alszik, álmodik; ott van ébredésénél, mosolyánál fürdik, — könyeit szarírtatja s körül lengi édes fájo vágyakkal örökké.

Ha jön az álmokat osztó est: elbágyadunk, de nem az álomtól, nem az alvasra, hanem azért, hogy a néma sötétben lelkünk fölkeresse az a lényt, a ki egyszerre ismertette meg szívünkkel a legédesebb boldogságot és a legnagyobb fájdalmat. Nem tudunk aludni, bár későre járt az idő; nem tudjuk elhallgatni szívünk lázas boldogságát, pedig olyan édesen csitogatjuk. Aludjál bohó szív, latod, te érted senki nem eped a világon! . . . És szív nem hallgatva semmire, senkire, nyugtalanul, lázasan ver tovább, tovább. Ha szeméjket álomra csukjuk: egyszerre megjelenik előttünk az a fényes ideál, a kinek csak ruhájához erni is egy megfizethetetlen boldogság, a ki már nagyobb hatalom fölöttünk minden látható és képzelhetőnél, a ki fogva tartja lelkünket, hogy ne repüljön tovább, csak az ő

ablakaihoz, ott surranjon be nesztelenül a kis nyílason és tapadjon az álmadozó angyal ajkaira, mig jön a bitoros hajnal s a sugárt szóró nap megjelenik a pirkadó kelet derűjében . . .

Oh! ezek az álmatlan éjjelek mennyit érnek az ő csöndes, néma sötétségükkel?

Ha pedig elaluszunk: jön az a bohókás tündér, a ki minden szívnek, minden léleknek áldó angyala; hoz tarka álmokat, edes boldogságot, mennybeli üdvöt.

Karjainkba vezeti a drága lényt, hogy ringassuk térdeinken, csókoljuk lázas hevével ajkait, öleljük önfelédten, tüzelt és pihenjünk meg puha fehér vállain, hajtsuk oda habkék-lére fejünket és hallgassuk, miként piheg a félenk kis galamb, a mi üdvösségünk! — Oh! az álom a szerelmes szívnek egy világot ér! . . .

Aztán ha virrad, szinte haragszunk. Nem szeretjük a mozgó életet, nem szeretjük a lármát, nem szeretjük a fényt. Ha munkához fogunk is, csak ösztönszerűleg végezzük azt, gondolatunk, lelkünk mindig nála van.

Ilyenkor a legnagyobb nyűg a kötelesség. Ha írunk kell, az ő nevéit írjuk minden lap szögletére, ha beszélünk, untalan az ő nevet hangoztatjuk, dalunk viszhangzik az ő ajkáról, mely mindenütt megcsendül körülünk, lebbenő szél susogásában, a hulló level csörtetésében, a csermely édes csacsogásában és alakját látjuk a zöld mezők bájos virágaiban, a tova tűnő kis madarban, minden bokorban. Az erdők fonséges csendje vonz legjobban az édes-fájó állapotban.

Ott minden fűszállal róla beszélünk és nem hallja más, csak az Isten és a szerelmes madarak. Nevét bevessük a sima fa kérgebe s megtanítjuk az egész erdőt nevére . . .

Érezzük aztán, hogy a ház, mely szívünk-ből árad, napról-napra magasabb fokra hág; fejük szédül és gondolataink bármere indít-suk, mindig ahoz a lényhez szarványalnak, a ki elbűvölt, megigézett, felzavarta egész valónkát, idegrendszerünket és egész életünk fe-

primásnak csakugyan valamelyik szolgájáról talán épen az egyik inasról, vagy valami még alábbvaló cselédszemélyről volna szó.

Annál több érdeklődést tanúsítottak a főrendek g. Almásy Tasziló személye iránt, a kinek mentelmi joga felfüggesztését kéri az egyik büntető bíróság, hogy állíthassa törvény elé s vonhassa felelősségre az ellene felmerült vádak alapján. A főrendek mentelmi bizottsága a gr. mentelmi jogának fentartását javasolta s a főrendek többsége a mentelmi bizottság javaslatát értelmében és így a törvény elé vitt főrendházi tagnak ki nem adatása mellett szavazott.

A többséggel szavaztak a katolikus főpapak is.

Teljes részvétlenség közepette olvasta fel ezután a jegyző a képviselőházban tárgyalást a főrendeknek a hozzájárulás kijelentése végett átküldött törvényjavaslatok egész sorozatát. Nem szólt azokhoz senki a főrendek közül, sem ellenzőleg, sem pártolólag.

BELFÖLD.

A Szent István-társulat diszközülése. XIII. Leó pápa püspöki jubileumát a Szent István-társulat vasárnap délelőtt diszközüléssel ünnepelte meg a papnevelő intézet disztermében. A közgyűlésen Vasary Kolos bíróknok hercegprímás elnökölts s egyszerűs mind nagyszabású beszédben méltatta az ünnep jelentőségét. A közgyűlésen megjelent a fiatal László főherceg is s nagy érdeklődéssel élvezte végig az ünnepélyt.

A képviselőház és a honvédszobor. A budai honvédművek leleplezésére a képviselőház tegnap kapta meg a meghívást az ünnepet rendező bizottságtól. A függetlenségi és 48-as párt már megbeszélte a leleplezést, s mint más alkalommal már tette, azt fogja indítványozni, hogy a képviselőház helyezzen koszorút a honvédművekre. Valószínű, hogy a kormány elfogadja ezt az indítványt és hozzájárul az emlékmű megkoszorúzásához.

A magyar szabadságharczról.

A »N. Fr. Pr.« Bernhardt Tivadarnak 1849-ben írt naplójegyzetét közli.

Bernhardt történetész és katonai író volt, aki 50 évet élt Oroszországban, az 1848/49-ki események alatt pedig éppen az orosz fővárosban tartózkodott, a honnan szemmel kísérte a világeseményeket, főképp pedig a magyar szabadságharc menetét. Naplójából adjuk a következő följegyzéseket:

April 13—25. A legújabb jelentések megerősítik, hogy Pest közvetlen közelében két nap óta harcok folynak. Bem hír szerint benyomult Oláhországba, a hol Lüderst nehéz helyzetbe hozta. Lüderst segítségért könyörög, nemkülönben Ausztria, de azt követeli, hogy

lett. Reszkette várjuk a pillanatot, hogy lássuk, hogy szólhassunk vele, lábaihoz borjünk s, fuldokolva mondjuk el, a mi szívünkben vágy, vérünkben tűz, lelünkben gondolat. Ha ez a kínos boldog óra is eljön s a mit rebegünk érzelmünkről, viszhangra talál, elmélünk s a boldogság mámorában szótlanul nézzük azokat az emeket, melyeknek ragyogásában a mi egész életünk lényeg reze, az ajkakat, melyeknek részegítő csókjáért reszkettünk, a karcsu derekat, melyért karjainkban minden ér lángoz s ölelésére jobban vágyunk mint a mennyország minden üdvösségére. A ház napról-napra fokozódik. Betegség és környezetünk előtt végtelenül kiállhatatlanok, unalmasok, szótalanok vagyunk az nap, a mikor öt nem láthatjuk, — haragszunk, hogy ha bajunk felől tudakozódnak és minden vizsgálatalunkra irányuló törekvés bosszant. . . Végre eljő a nap, mely minden képzelt boldogságot felülmúl egy pillanattal, a mely pillanat átvarázsol a földről a mennyországba, az üdvösség fényes világába és megiltasít, elkábit, mámorba ejt.

Elcsattan az első forró csók. Karjaink kitarulnak és lázasan öleljük keblünkre azt a tündérvilágot, a melyről eddig csak boldog álmaink rajzoltak homályos képeket. A ház mind jobban fokozódik szívünkben, vérünk forr, agyunk szédül s e főséges betegségben mi boldogok vagyunk. . .

Ez a szerelem igaz föllángolása és ez örökké hevit sirunkig. Elűzhetnek a sors átkos körülményei a világ más szélére, elhagyhatjuk a viszonyok kényszerítő hatása alatt azt a lényt, a kihez odaforrt minden érzelmünk, lelünk minden gondolata; de fenséges alakja kísérti fog titkon, csodálatosan mindenütt s azt a meglepet, melyet szemünk tüze gyújtott meg szívünkben, ki nem oltathja soha semmi, senki.

Ez a szerelem csupán az igaz és a többi mind játék volt. Fölhevülés, vágy, vér-láz, mely kialszik oly gyorsan, mint a hogy föllángolt. Bolygó-tűz, tova tűnő fényugár, gyöngye mécs-világ, mely eltűnik gyorsan.

A szerelem nap, mely főségesen ragyog örökké, azzal a sugár özönnel, melyet ki nem oltathat sem vihar, sem fagy, sem zápor. Csodálatos, megfoghatatlan, érthetetlen láza a szívünknek, a mely sokszor igaz okok nélkül támad, külön jelleme, más és más hatása van az egyéni véralakot és műveltség szerint minden embernél, de mindig, mindenütt hatalom és örökkévalóság!

az orosz segélycsapatok osztrák vezérek parancsnoksága alá helyeztessék. Ebbe azonban Miklós csár nem akar beleegyezni, hanem haderejével önállóan akar fellépni.

Apr. 13—25. Windischgrätzet visszahívták! Hamar tülte a dicsőségét. A marsallbot még nem tette öt hadvezérré. April 23. (Május 5.) Komárom föl van mentve, az a hír tehát, hogy Welden tábornagy Esztergomnál és Párkányán átment a Dunán, alaptalan. S így folytatja tovább a magyarországi események följegyzését, a mit természetesen másod, harmadikból kap.

A legérdekesebb lett volna az, hogy fokozatosan mily hangulat állt be az orosz főváros lakosságánál, a magyarországi események hallatára, de annak nyoma sincs a naplóban. Legérdekesebb része az orosz hadi készülődésekre vonatkozik.

Az orosz tisztek nem szívesen mentek a háboruba, a moszkvai ezred »raisonnirozta«, s azt is duzzogva fogadták, hogy Pétervártól Vilnáiig a seregnek mintegy diszfelvonulást kellett csinálnia, s az egyes ezredek oty mindenféle fölösleges akadályozó málhával látták el. A II. tartaléktest, mely Magyarországra volt rendelve, felbeszakitotta az utját, mert a ragályos betegségek megriktitották a hadtest sorait. Az orosz hadtest hallatlanul nehézkesen ment. A menetrendet nem tartották meg, egy-egy városba egy bizonyos napon egészen más ezredek érkeztek meg, mint a hogy elő volt írva. Ennek oka a fejelemhiány volt: minden ezredes úgy és akkor menett el, ezredet, a hogy és a mikor akarta. Magának az orosz közönségnek is feltűnt, hogy a tisztek mily lehangolva mentek a háboruba, s mily fanyalodva hagyták oda a kényelmes pétervári életet.

KÜLFÖLD.

Sándor király körútja. Belgrád, május 8. A király május 16-án kezdi meg körútját az országban. Ekkor fog elindulni a szerb fővárosból és délen Jagodina érkezik s miután meglátogatta mindazokat a helységeket, ahol földrengés volt, május 18-án Pozsarevatzba érkezik. Ugyonott meglátogatta a löversenyt, a lókiállítást s a nyilvános intézeteket. A város a királyt nagy ünnepséggel fogja fogadni; este fényes kivilágítás és fáklyámenet lesz. A király kíséretében lesznek a miniszterek is.

A delegációk egybehívása. A felhivatalos »Pol. Korr.« is megerősíti azt a hírt, hogy a delegációk máj. 25-ikén fognak Bécsben összejúni. A király május 27-ikén fogja a delegációkat trónbeszéddel ünnepélyesen megnyitni.

Katolikus ellenzék. A főrendház néhány katolikus vezérérfia és a püspöki karból is többen érkeztetett tartottak Esterházy Miklós Möriz gróf palotájában, hogy

A tévesztett léptek nyomai.

— Eredeti elbeszélés. —

Írta: K. I.

Hazánk északi részén, fön a Beszkid hegyek aljában, hol az Ondava folyócska tör elő a bérc kebeléből, fekszik B. . . helység — A természet gazdag áldásaiból a föld színe itt csak annyit rakott le, a mennyi az igénytelen s kevés melegező lakosság számára szűken biztosítja a napi életet. A helység fölött keleti és nyugoti oldalon magas hegyek emelik örökzöld, fényes koszoruzta ormaikat a kéklő égboltozat felé. — A hegyek alantabb fekvő lejtőin azonban lombosfák is diszlenek, mintegy jelképeül a hervadás- és megújulásnak.

Nagyszerűen birkoznak itt egymással viharok kíséretében a természet elektromos tünetei. A villámok, ha valakinek bátorsága volna hozzá, kézzel is elérhetné, a mennydörgés visszhangját egyik kiálló bérczomor a másikkal adja át, mintha óriási, kigyózó korbács lenne, melynek kavargós pattogása több ponton egyszerre hallatszik. A tiszta nappali vagy csillagmirádós égbolt azonban fenséges varázsolja e vidéket, mintha egy üvegárrangal leborított virágos kert volna, hol az üde illatban fürdő harmatcseppek a teremő bölcsességét s nagyságát tükrözik vissza.

Téli képe e vidéknek nagyszerűen kiellen. A vastag rétegekben lerakódó hómegek vakító fehérsége halotti lepelbe burkolja a kellemes fekvésű völgyet, csak a helység füstölő kéményei tanuskodnak a hó alatt levő emberi életéről s tevékenységéről. Ki itt nyáiban nem gyűjt, télen keveset fűt. Méltán ide illik ezen közmondás.

A helység közvetlen közelében, a nyugoti oldalon emelkedik egy hármás kupalaku hegyecske, — melynek középsője alatt jókora magaslát az urasági kastély épült. Ódon épület már ez, csinos, jókarban tartott szöglet-tornyocskákkal, melyek a helységet keretelő látkörre meglepő kilátást nyújtanak. A kastély előtti egyenletes tér a vidék legszebb élő főrájának képviselőivel van felbokrátva. Az épület belseje a legfinomabb kényelemszeretnek is megfelel. Itt akár téiben, akár nyáiban vidám élet, megelégedett jólét az uralkodó hangulat.

Ez ódon kastély a báró B. család birto-

megállapítsák tennivalóikat a budget főrendiházi tárgyalása előtt. Az értekezlet ehatározta, hogy a katolikus főrendek egyetértőleg állást foglalnak az egyházközpontok programja és a kormány elvi kijelentései ellen. Katolikus ellenzék szerveznek, a mely azonban tagjait csak ezekben a kérdésekben kötelezi, meghagyván nekik minden egyéb ügyben a teljes szabadságot. Tehát a katolikus kérdéskörből pártkérés nem csinálnak, hogy együttes akciójukban résztvehessen minden pártbeli katolikus főrend. Az oppozíciót olyanformán tervezik, mint a hogy annak idején a német centrum-párt megalakult, a mely tagjait szintén csak a katolikus ügyekben kötelezte le. Elvi álláspontjukat már a budget tárgyalása alatt kifejtik, de a költségvetés megszavazását kinek-kinek szabad akaratára bízzák, nem tekintvén bizalmi kérdésnek a dolgot; elvárják azonban a kormánytól, hogy az esetleg megszavazott budgetet ő se tekintse az iránta való bizalom kifejezésének.

Gyásznapok utáni hajnalpír.

Írta: Szaká Lujza.

Az eszme áramlatok utja nagyon hasonlít a csillagok pályá futásához. Egy-egy csillagász évtizedekkel megjelölje egy vagy más égitest megjelenését — a tömeg azonban csak évtizedek múlva gyönyörködhetik, vagy rettegnek azok megerkezését, vagy eltűnését!

Egy egy lángész évtizedekre előre megjelölje egy eszme feltűnését, diadalát, megdicsőítő nagyságát, vagy vértanúságot termő hatását, nem ritkán még akkor, midőn az eszme uttörői és megvalósítói vagy talán vértanui gondatlanul játsák gyermekjéteiket!

A csillagász az égbolt fénypontjának évezredes tanulmánya alapján mondja el jóslatát, — és mégis megbámulják csodás előre látását.

A lángész nem halad évezredek szorgalmával kiesztelt térkép keretében. Látnoki erővel ruházta föl őt idő köre és határokon túl élő szelleme. . .

Ez utóbbi jóslatát legtöbnyire sem meg nem értik, sem át nem érzik, sem el nem hiszik kortársai eleinte.

Ez a sors jutott a legnagyobb magyarok is! Elhangzik ugyan ajkairól a jelszó: Magyarország nem volt, de lesz! De nincs, aki e jelszó megillessen. . . Alig van, aki abból lelkesültséget merítsen.

Hogyan is hihetné el? Hiszen a jóslat merőben életrevaló. Égy egy nem hisznek e jóslat beteljesülésében, mint egy évtized után nem értik meg, miként kiálthat a legnagyobb magyar, hogy az ő lelki szemei előtt »vér és mindenütt vér!« látszik, holott még az egész nemzet a legszebb remények világában gyönyörködött!

ka, melyet mint félreeső menhelyt a család fő rendezés valamelyik elszegényedett oldalági rokonnak szokott hasznónélvezetű rendelkezése alá bocsátani. Így aztán megszabadul a folyton segélyért eső zaklatásoktól.

E kastély néhány év óta ily alapon nagyságos Rámai Sándor vezérett földes ur s nyugalmazott ezredes használatában van.

Gyönyörű tavaszi délután, egy június közepe táján, mert itt a tavasz pompáját néhány héttel később fejt ki, mint hazánk délibb vidékén, a nagyságos ur és asszony a terraszon üldögélve élvezi a pompás levegőt s a virágok bűbajos illatát.

Az öreg ur magas barna, szikár alak. élénk fürkésző szemei arra vallanak, hogy ha valami hiányt fedeznek föl, azonnal észreveszik. Magas kopaszodó homloka ószebbe vegyült rövidre nyírott hajzattal van körítve, szöghegyre pedert bajusza meg a polgári öltönyben is a negyvenéves hadsergnél töltött erélyes katonára emlékeztet.

A méltóságos asszony R. baronesse, élemedett kora s kövérsége dacára is igen kedves s szeretetre méltó urhölgy. Gömbölyű, szőves ke piros arca, sötét kékszemével, szinte ezüst szákkal vegyített hajzattal még ma is azt parancsolja, hogy a ki rátekin, tiszteletteljes érzet lepje meg szívét.

— Nos, edesem — szólalt meg a férj — mit mondasz hozzá, ha Sándort, ki a jogi harmadévet most végzi s a szünapokra nem sokára haza jön, valami kellemes meglepetésben részesítenék?

— Nem vagyok barátja a meglepetéseknek, — válaszolt a hölgy, — Sándor habár túl van is az önkénteségen, habár három jogitanfolyamot végzett is, még csak gyermek s csak nagyobb gyermek; míg valamely célt ki nem küzd magának, mindig gyermeknek tartom, kit különös költséges meglepetés nem illet. —

— Igen, de tudod, hogy ezen egyetlen fiunk van, s nem vagyunk annyira szegények mégsem, hogy kedvre valamit ne lehetne tennünk. Te nem ismered a fiatal emberek vágyait, élelményeit, mert már Sándor fiatal ember, ki a 23-dik életében jár. Az egyetem falai közt lebilincseli a tudomány, a köteletség, ott önkaratát nem lehet, az előirt törvények rabszolgája tartozik lenni. Ha majd haza jön, mindig ez ódon falakat őrizze? Az egyetem börtönéből a családi hajlék börtöné-

Mig végre mint váratlanul előbukkanó üstökös fénye, úgy tűnt fel a nemzet egén két korszakalkotó erő, két lángész, — Petőfi és Kossuth.

Ők beigazolták, hogy a honszeretet gyökerét a szivekből kitépni, vagy megsemmisítené lehetetlen.

Vagyon, születési előjogok, családi fényes összeköttetések nélkül veszik kezükbe a vezérszerepet és általános lelkesedést ébresztve viszik véghez a legszebb hűstetett »az alomba merült nemzet felébredését!«

És a nemzet lelkesülten kezd hinni azokban a jóslatokban, melyeket kevéssel azelőtt lehetetlenségnek vélt és epvede leste a szót, mely látnokai ajkáról elcsendült!

Két egymástól távol eső téren működik a két lángész. Mnka körül is más, — de az érzés, mely őt vezérli, egyenlően szent, s a nemzet, melyhez szól, egy!

Ébredező reményeket csepegtetnek az ifju költő nemzedék szívébe. Arról beszélnek, arról tanítanak, miként kell a hazát szeretni?

Mint áradó tüzfolyam világít be minden a nemzet öntudatos ébredése. S bár a szarnoki hatalom erőszakossága a mult elavult jogfoszlányából kötelel akar csavarni a megajult bilincsek fölé, — az egyenlőség, testvérség, sajtó és egyéni szabadság elveinek zászlóján láng-betűkkel van feljegyezve: a haladás!

A nemzet letördeli a sajtó bilincseit, me hogy továbbra is rab legyen a szellem a magyar földön. — Az óriási fény delelőjére ér akkor, midőn a nemzet felszabadul!

Azonban a végezt akként hátrahagyott, hogy a szabadság szent tüze legtovább hazánkban égen s határaink között hunyjon el hosszú időre! . . .

Váratlanul mint lavaomlás semmissé meg a nemzet viruló reményeit az orosz invázió s a dicsőséget oly gyorsan követő a gyász ismét, hogy az ajkák még mosolyogtak, midőn megeredt a szemekből a siralmas könnyek patakzó zápora. A szabadsággal együtt eltűnt a szabadság lánglelkű dalnoka is. Hősies küzdelem után véres csatáiban veszté el a nemzet szabadságát, s a szabadság költőjét is.

Hol van az a nemzet, mely ezek egyikét is megtudta volna siratni, s méltóan megtudta volna gyászolni?

Eljött újra a szomorú idő, midőn Magyarország minden asszonya sötét ruhát ölt s gyászba volt még azoknak is, akiknek fia, ferjei és apái visszatértek a csatátról és be nem börtönöztek. Siralom völgyébe vált az ország viránya, a nemzet hősi karjaira bilincseket vertek!

A szabadságharcz lánglelkű költője a féjéregyházi hantok alatt álmotla lázas álmaiban, s nem fajt neki többé hova pusztulása! . . .

A nagy vihar legelső áldozata maga a jós költő volt. Azonban nagy alakjával a vézetes vihar nem érte bé!

be költöztek? Nem képzelted edesem, mily lélekölő, mily elkéserítő napok lennének így red nézve a szünidő napjai.

Az édes anyai szív szinte átérezte férje szavainak igazat, mint az alkonyi szellőtől megredült nyárfa levél, szive gyorsabban kezdett dobogni azon tudatra, hogy egyetlen fia többé már nem gyermek, hanem fiatal ember. Meghatottan kérdezé:

— Miféle meglepetést óhajtasz Sándorunk számára szerezni?

— Tervem igen egyszerű, mond a férj Tudom, hogy Sándor már ez előtt is nagyon szeretett volna vadászgatni s lovagolni, mert gyakran kért, hogy engedném meg neki ezen élvezet, de akkor még nem láttam elérkezettnek az időt ilyenféle mulatságokra. Most azonban, ha a haza érkezik, talájon az istállóban, egy szép háts lovast s fegyvertáromban egy jó vadászfegyvert, mely bármikor rendelkezésére áll, hasson. Így a szünapok kellemesen s gyorsan lejárnak előtte s majd nagyobb erélyjével, buzgalommal fogja a hátra levő tanévet bevégezni.

— Oh, hiszen e tervezetnek nem kellett volna ily fenekét keríteni! A mi az egyszerűség és takarékoság határán belől történik, nincs kifogásom ellene, még e mellett ha fiunk kellemes szórakozását előmozdítatom.

Igy közakarattal lón ehatározva a Sándort illet meglepetés, ki bizonyára mint minden hasonló fiatal ember ily eszközökkel rendelkezve, nem fogja teltelenül áthényelni a kedves szünapokat.

Mint már tudjuk, a terraszról igen szép kilátás nyílt legközelebb a kis helységre, melynek fehérre meszelt szalmafedélű háza az Örnek fehérre meszelt szalmafedélű háza az Örneknek két partján levő magaslaton sorakoznak egymásután, a hosszú völgy kissé távol lapálya buja rétek hímest virágzónyegégtul van borítva. Az Ondava, mint meg átívelhető kispatak kanyarogva ezüst szalagként csillog a nagy alkotó tiszteletére az egész díszesokorra akarná egyesíteni. A helység közepe táján emelkedik a kised imaház, melynek bádogfedelű tornya tükrözve veri vissza a nyugotra hanyatló nap sugarait.

(Folyt. köv.)

A honvédek kez

ből lánczot kovacsoltak. Ezen gyásznapok veszve látszott lenni, ségftees örvenyével léftentartás bomladozó hangoztatásával éles és dalban.

Elhitették önmaguk Génius költője csak a döztött szabadság csak gyözetelt, de el nem ben él a nemzet! . . .

Ez a hit, remény, toja! Igaz ugyan, hogy hogy a nagy költő u lott a hit; hogy a let csak tetszalott! De megmaradt, hogy nyel

A rem hatóság e harmadik remény e. Azonban az ifju áldozatra elszánt volt minél fényesebben radalem csak e téren t csend volt; néma ha

A kétféjú sas sz hivatalos szobák falán

Megtöltött a h tanuk megírása . . .

zabb kezdett is lenni költők lantján az or czára hogy minden ke mit nemze te vigaszt hatyu éneke lehet!

szándékosan irányozt ellen. Ezen vihar meg in a burokát,

Valódi csillag gon, mert nemcsak idejezet hullott pazz boldozat köröndjéről, hullott a magyar köb, boltozat nem maradt telenül hullott.

A költészet eg gunk tűnt le örökre. A megmaradtakat borította be.

A dermesztő sz zel fölött, melynek halálhőrgése, a rabó hóhérok szitkai szak

A nemzeti éveiben mint hajnal zaton, mint a na a rem napok sötéte melyből a honszere női eszmény magas világgosságot terjeszt

A nemzet zöm vője felől évekig! A menyeket olvasták, nemzedék esetelét s

tek a nemzet mulan pas zudult is egyezuk volt!

Hajnalodni kez a nemzetet arra, h a mult emlékeiben rejtelvényben fürkészi

Igy tűnt elő is szabadosul hajnal zedek nem kétkelék mert jól tudta, éreztani az egyik nemz pallos csak a fejét gyökereit nem lel cseppkeblől sűrűn s

A nemzet élet Kálmán az első kö ifju felcserele a lá tört kardja, lantján hitét és bizalmát

De nem csak költőleg és a hang volt Tóth K., mert után az elhunyt h koszorút helyez!

Teljes szívvel szívében a család minden rommá lón akkor is! Ép és tá a honszerelem tüze boldogságának men nek pokoli tüze ne

Honfi fájdalom leg merész kézzel leplező fátyolt! Ért vának ércen, és hirt pirját!

Érten és álmlalkoztatja szellemgyeit a hazañas kö zete elé, hogy azt össztörtördelhesse ne

Egyedüli vágy új reményekre ger melyben vissza he zeti nyelvi, melyben met tömörre vegyű kincs a nemzeti ér man és büszken tő lincseket szerzte tő

Életmegvető e egykor vigan és dí rulasát. — A hon bolyvadozását, a sz fegyverek halomt honályosult roncs

Mig végre mint váratlanul előbukkanó fény...

De begazdolták, hogy a honzeretét gyű...

Vagyon, születési előjogok, családi fény...

De a nemzet lelkesülten kezd hinni azok...

Ez a hit, remény lett a nemzet megvál...

A rem hátság mindent elkövetett, hogy...

A kétfejű sas szárnyai árnyékolták be a...

Megtöltött a hősök megéneklése, a vért...

A költészet egéről legelső rangú csilla...

A dermesztő östétség urrá lett a nemzet...

Egy új és szomorú idő, midőn Magyar...

A nemzet zöme kétségbe volt esve jöv...

A nemzet zöme kétségbe volt esve jöv...

Hajnalodni kezdett! Költőink megtanított...

Igy tűnt elő ismét a nemzet egén a fel...

A nemzet életre ébresztői közül Tóth...

De nem csak idő szempontjából, hanem...

Teljes szívvel szerette hazáját. S midő...

Honfi fájdalom nem titkolja el, ellenkez...

Ébren és álmában a haza jövője fogl...

Egyedül vágya, hogy az elalélt nemzet...

Életmegvető merészséggel énekl meg az...

És a haza jövője foglalkoztatja szellem...

És a haza jövője foglalkoztatja szellem...

És a haza jövője foglalkoztatja szellem...

És a haza jövője foglalkoztatja szellem...

És a haza jövője foglalkoztatja szellem...

És a haza jövője foglalkoztatja szellem...

És a haza jövője foglalkoztatja szellem...

És a haza jövője foglalkoztatja szellem...

És a haza jövője foglalkoztatja szellem...

És a haza jövője foglalkoztatja szellem...

És a haza jövője foglalkoztatja szellem...

És a haza jövője foglalkoztatja szellem...

És a haza jövője foglalkoztatja szellem...

A hónapok kezéből kicsavart fegyverek...

Ezen gyásznapokban, mikor minden el...

Elhitették önmagukkal, hogy a nemzeti...

Ez a hit, remény lett a nemzet megvál...

A rem hátság mindent elkövetett, hogy...

A kétfejű sas szárnyai árnyékolták be a...

Megtöltött a hősök megéneklése, a vért...

A költészet egéről legelső rangú csilla...

A dermesztő östétség urrá lett a nemzet...

Egy új és szomorú idő, midőn Magyar...

A nemzet zöme kétségbe volt esve jöv...

A nemzet zöme kétségbe volt esve jöv...

Hajnalodni kezdett! Költőink megtanított...

Igy tűnt elő ismét a nemzet egén a fel...

A nemzet életre ébresztői közül Tóth...

De nem csak idő szempontjából, hanem...

Teljes szívvel szerette hazáját. S midő...

Honfi fájdalom nem titkolja el, ellenkez...

Ébren és álmában a haza jövője fogl...

Egyedül vágya, hogy az elalélt nemzet...

Életmegvető merészséggel énekl meg az...

És a haza jövője foglalkoztatja szellem...

És a haza jövője foglalkoztatja szellem...

És a haza jövője foglalkoztatja szellem...

És a haza jövője foglalkoztatja szellem...

És a haza jövője foglalkoztatja szellem...

És a haza jövője foglalkoztatja szellem...

És a haza jövője foglalkoztatja szellem...

És a haza jövője foglalkoztatja szellem...

És a haza jövője foglalkoztatja szellem...

És a haza jövője foglalkoztatja szellem...

És a haza jövője foglalkoztatja szellem...

És a haza jövője foglalkoztatja szellem...

És a haza jövője foglalkoztatja szellem...

És a haza jövője foglalkoztatja szellem...

vitézek lábainál, a kik a szabadsáért vért...

Tóth K. örökíti meg ércznel tartósbabban...

A mint az elhunyt hősök sírjára meg...

Ma a gyászos idők elmúltával ha fel...

És mégis, habár nincs okunk több félt...

A h-böszörményi főköfőház mult ápril...

Gyászjelentés. Ily. Pál János és Gombos...

Határidő-naptár. Május 11. Állami tisztviselők...

Május 11. Állami tisztviselők gyűlése a város...

Május 11. A tornaegylet gyűlése.

Május 11. A lövésztársulat közgyűlése.

Május 13. Dohánygyári munkások majálisa a...

Május 13. Ábrányiné Wein Margit hangverse...

Május 14. Az iparosok rendkívüli közgyűlése.

Május 15. Hajdúvármegye közgyűlése.

Május 17. Gazdász majális a nagyerdőben.

Május 20. Esküdtzéki tárgyalás a debr. kir...

Jan. 1. Egyházközségi közgyűlés kezdete.

Jan. 20-24. Érettségi vizsgálatok a főiskolá...

Jan. 25. Az iparosok jubileuma.

Ujdonságok. A kir. tábla munkássága. A helybeli...

A kimutatás. Hajdúvármegye törvényhatósága...

Debreczeni törvényszék. Tegnap itél a törvényszék...

Megyei közgyűlés. Városunk kül és belterületén...

Népesedés. Városunk kül és belterületén...

Halálozások. Városunk kül és belterületén...

Utoállítás. A városunk területén tartozkodó...

Hajdúvármegye államépítészeti hivatala...

A helybeli lövésztársulat a folyó május 11-én...

A helybeli lövésztársulat a folyó május 11-én...

A helybeli lövésztársulat a folyó május 11-én...

A helybeli lövésztársulat a folyó május 11-én...

A helybeli lövésztársulat a folyó május 11-én...

A helybeli lövésztársulat a folyó május 11-én...

A helybeli lövésztársulat a folyó május 11-én...

alakítandó tisztakar megválasztásában részt...

A szegényügy, a koldulás eltörlése tárgyában...

A h-böszörményi főköfőház mult ápril...

Gyászjelentés. Ily. Pál János és Gombos...

Határidő-naptár. Május 11. Állami tisztviselők...

Május 11. Állami tisztviselők gyűlése a város...

Május 11. A tornaegylet gyűlése.

Május 11. A lövésztársulat közgyűlése.

Május 13. Dohánygyári munkások majálisa a...

Május 13. Ábrányiné Wein Margit hangverse...

Május 14. Az iparosok rendkívüli közgyűlése.

Május 15. Hajdúvármegye közgyűlése.

Május 17. Gazdász majális a nagyerdőben.

Május 20. Esküdtzéki tárgyalás a debr. kir...

Jan. 1. Egyházközségi közgyűlés kezdete.

Jan. 20-24. Érettségi vizsgálatok a főiskolá...

Jan. 25. Az iparosok jubileuma.

Ujdonságok. A kir. tábla munkássága. A helybeli...

A kimutatás. Hajdúvármegye törvényhatósága...

Debreczeni törvényszék. Tegnap itél a törvényszék...

Megyei közgyűlés. Városunk kül és belterületén...

Népesedés. Városunk kül és belterületén...

Halálozások. Városunk kül és belterületén...

Utoállítás. A városunk területén tartozkodó...

Hajdúvármegye államépítészeti hivatala...

A helybeli lövésztársulat a folyó május 11-én...

A helybeli lövésztársulat a folyó május 11-én...

A helybeli lövésztársulat a folyó május 11-én...

A helybeli lövésztársulat a folyó május 11-én...

A helybeli lövésztársulat a folyó május 11-én...

A helybeli lövésztársulat a folyó május 11-én...

A helybeli lövésztársulat a folyó május 11-én...

A helybeli lövésztársulat a folyó május 11-én...

A helybeli lövésztársulat a folyó május 11-én...

A helybeli lövésztársulat a folyó május 11-én...

Zimmerman Julianna fia László 5 hón. kath. gyermekaszi...

Katona zene. F. hó 11-én, azaz áldozó csütörtökön...

Köszönetnyilvánítás. Mindazon rokonok, ismerősök...

A Kis-pipához címzett vendéglömmel f. hó 14-én...

A tavaszi mulatságok közeledtével ajánljuk...

Az adózó vármegye. Hajdúvármegye területén...

Nyelves cseléd állott ma a kapitány előtt...

Az idej repcetermés. Mindinkább bizonyosabbá válik...

Közgazdaság. Az idej repcetermés nemcsak hazánkban...

Közgazdaság. Az idej repcetermés nemcsak hazánkban...

Közgazdaság. Az idej repcetermés nemcsak hazánkban...

Közgazdaság. Az idej repcetermés nemcsak hazánkban...

Közgazdaság. Az idej repcetermés nemcsak hazánkban...

Közgazdaság. Az idej repcetermés nemcsak hazánkban...

Közgazdaság. Az idej repcetermés nemcsak hazánkban...

Közgazdaság. Az idej repcetermés nemcsak hazánkban...

Közgazdaság. Az idej repcetermés nemcsak hazánkban...

Közgazdaság. Az idej repcetermés nemcsak hazánkban...

Közgazdaság. Az idej repcetermés nemcsak hazánkban...

Közgazdaság. Az idej repcetermés nemcsak hazánkban...

Közgazdaság. Az idej repcetermés nemcsak hazánkban...

Közgazdaság. Az idej repcetermés nemcsak hazánkban...

Közgazdaság. Az idej repcetermés nemcsak hazánkban...

Közgazdaság. Az idej repcetermés nemcsak hazánkban...

Közgazdaság. Az idej repcetermés nemcsak hazánkban...

Közgazdaság. Az idej repcetermés nemcsak hazánkban...

Közgazdaság. Az idej repcetermés nemcsak hazánkban...

Közgazdaság. Az idej repcetermés nemcsak hazánkban...

Közgazdaság. Az idej repcetermés nemcsak hazánkban...

Közgazdaság. Az idej repcetermés nemcsak hazánkban...

Közgazdaság. Az idej repcetermés nemcsak hazánkban...

Közgazdaság. Az idej repcetermés nemcsak hazánkban...

Közgazdaság. Az idej repcetermés nemcsak hazánkban...

Közgazdaság. Az idej repcetermés nemcsak hazánkban...

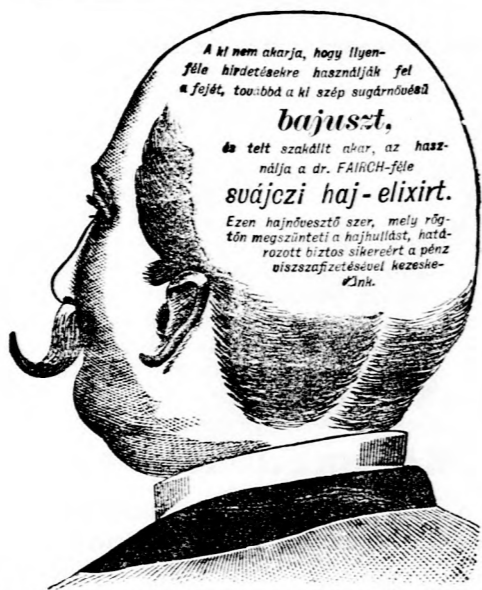
Emesztesi zavarok
gyomorcsorv, étvágytalanság, gyomorégés stb.
nevezint a légzőszervek hurutja, hó nyákkepződés,
köhögés, rekedtség, mudezek oly bántaimak, melyek
több régi idők óta a

MATTONI-FELE
GISSHÜBLER
legfőbb gyógyes
SÉNYVIRYÓ-KUTY
Bivaló sikerrel a kalmaztatik.

Szives tudomásul!

A lakás változtatások alkal-
mából ajánljuk nagy választéku
raktárunkat:

**szőnyegekben,
FÜGGÖNYÖKBEN,
BUTORSZÖVETEKBE,
ágy-és asztalterítőkbén,**
melyeket jutányos, szabott ára-
kon árusítunk el.
Szabó Lajos Fiai
(194.) DEBRECZEN, RÓZSATÉR.

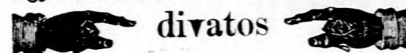
A ki nem akarja, hogy ilyen-
féle hirdetésekre használják fel
a fejét, továbbá a ki szép sugármozgást
bajuszát,
de tett szándék, az hasz-
nálja a dr. FISCHER-féle
svájci haj-elixirt.
Ezen hajnövesztő szer, mely több-
től megismert és hajhullást, hár-
szott biztos sikert a pénz
biztonságával kezel-
tlen.

Ara: 1 nagy tégely 2 frt, 1 kis tégely 1 frt 20 kr. Kapható a
svájci Haj-Elixir
magyarországi foraktárában
BUDAPEST, IV., Kecskeméti-utca 8.
Szétküldés vidékre az összegnek készpénzben vagy levélhílyeg-
ben előre való beküldése esetén bárhova bérmentve és teljes
titoktartás mellett, vagy pedig utánvétellel bérmentlenül.

102

A tavaszi idényre

nagy választékban érkeztek raktárra:

NŐI-RUHASZÖVETEK,

fekete divatkelemék,

SZINES SELYMEK,

zephirek, batiste,

ATLASZ-SATIN

MOSÓ-VOILE-ok.

gyermek felöltők, ruhaeszkák.

Napernyők.

BRASSOI POSZTOK,

melyeket igen olcsón árusítunk el.

SZABÓ LAJOS FIAI

DEBRECZEN, RÓZSATÉR.

Mintákat ingyen és bérmentve kivá-
natra küldünk. 23—?

(168.)

Dr. BURGER PÉTER

gyakorló orvos

I a k á s á t Kossuth-utczáról

Piacz-u. 1899. sz.

Hungária mellett, tette át.

Rendel: d. e. 8—9,
d. u. 2—4 óráig.

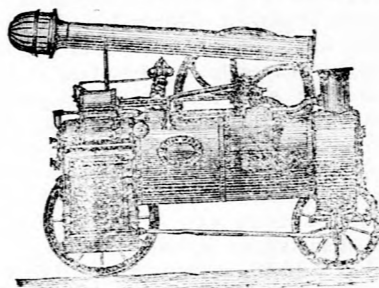
(222.)

1—3.

KOTZÓ PÁL

gépészmérnök

BUDAPEST, üllői-ut 18. sz. a.

Ajánl 2 1/2, 3, 3 1/2 és 4 lóerejű

SZÖGES CSEPLŐKÉSZLETEKET,

továbbá 4, 5, 6, 8, 10 és 12 lóerejű

sines gőzcseplőkészleteket,

hosszu szalmarázókkal, alsó szelelővel és rendkívül
nagy feüleltü rostákkal, árpahéjazóval és válaszló-
hengerekkel. 4—8.

Fa- és szénfűtési eredeti szalmafűtő

GŐZMOZGONYOKAT

Továbbá R. GARRETT & SONS felülmul-
hatatlan 40 % tüzelőanyag megtakarító.

COMPOUND gőzmozgonyokat

legjobbnek elismert brandfordi önműködő ameri-
kai kéveköti aratógépeket. Eredeti amerikai széna-
gyűjtőt 1 vagy 2 ló befogására alkalmazható combi-
nált ruddal. Szövető- és szóravető gépeket és
mindennemű egyéb kisebb gazdasági gépeket.

Jutányos árak! Kedvező feltételek!

KARDOS LÁSZLÓNÁL

(193.)

KOSSUTH-UTCZA

11—?

teljesen szintartó honikék, zefir, francia-batiszt, piquet, szerb vászon

**női ruhaszövetek,
SZÖNYEGEK, FÜGGÖNYÖK**

ÁGY- és ASZTALTERITŐK

minden finomságban, minden nagyságban.

A legolcsóbb és legdiszesebb temetkezési intézet.

„KEGYELET”

Piacz, kereskedelmi palota, a megyeház mellett.

Van szerencsém a n. é. közönség becses tudására hozni, hogy volt
társam Fischer János urnak az üzletből történt kilépése folytán intézetemet
egészen más alapelvekre fektettem és azt a legszebb és a mai kornak meg-
felelő berendezéssel szereltem fel,

az árakat pedig bámulatos olcsóra szállítottam le,

miről is a nagyérdemű gyászoló közönség meggyőződést szerezhet.

Temetések rendezését helyben vagy vidéken,

hulla szállítást

minden irányban

legjutányosabban elvállalok és azt a legnagyobb pontossággal teljesítek.

Legfőbb törekvésem leend pontos, gyors és lekiismeretes kiszolgálásom,
hogy a n. é. közönségnek bizalmát megnyerjem, melylyel visszaélni nem fo-
gok soha.

Kerve a n. é. közönség becses támogatását és pártfogását s én bizto-
sítom a legjutányosabb kiszolgálásról

teljes tisztelettel

Kernáts Gyula.

(170.)

4—10.

Ércz- és művirág-koszorúk, szalag-feirat minden kvitelben.

A m. kir. államvasutak gépgyárának

vezérügynöksége

most: Budapest, VIII., József-körút 41. szám, ajánlja:

a magyar kir. államvasutak gépgyára **gőzcseplő-garnitúráit,**

a magyar kir. államvasutak gépgyára **malomczeokra különösen alkalmas hengerkazános lokomobiljait,**

a magyar kir. államvasutak gépgyára **teljesen vasból készült szalmakazalozó gépeit,**

a magyar kir. államvasutak gépgyára **szabadalmazott Stibor-fűrészeit,**

a magyar kir. államvasutak gépgyára **uj szerkezetű, szállítható gőz-kukoricza morzsolóit,**

valamint mindennemű mezőgazdasági gépeit kedvező feltételek mellett.

Árjegyzékek ingyen és bérmentve.

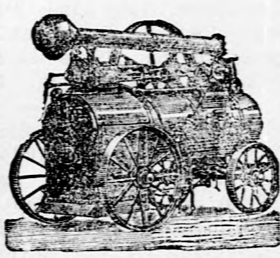
Tévedések kikerülése végett a levelezések, küldemények és megrendelések
mindig csak így czimzendők:

A MAGYAR KIRÁLYI ÁLLAMVASUTAK GÉPGYÁRA

VEZÉRÜGYNÖKSÉGÉNEK

(20.) 5—6.

BUDAPEST, VIII. kerület, József-körút 41. szám.

Előfizetési ára
helyben, vagy postán k
Egész évre . . . 10
Félévre . . . 5
Negyedévre . . . 2
Egy hóra . . . 1
Egyes szám 4

A lap szellemi részét illető m
ismény a szerkesztőségbe b
bérmentve küldendő.

Előfizethető hely
Telegráf. K. Lajos könyvkeres
és a kiskönyvtárban. (Fővá
alatti.)

„Apró

Ezt az érdekl
dalom — hazai
az a szégyen-rova
tásakor eszünkbe
jellemző sorok: a
rubb temető! Ide
galom, a becsület
és a késő bánat

Avagy, aki m
den szemérmel le
kat, melyek tekin
hirdetési rovataib
foglanak, vajjon,
hogy mióta súly
egyes organumai

Igenis kerítő
kivánjuk.

Hisz, aki olv
sekk cizmen me
lehetetlen, hogy k
megdöbbenő áll
tekintélyes fővá
hirdetik, pl. hogy
férival óhajt me
hely a muzeum-k
vény sárga rózsá
izeni »lapban!!!
— »egy barna
hogy: »multkori
talan vagyok, me
nyektől, jöjj s leg
a szokott helyen.

De még ez
tője annak a hal
férivásárlásnak,
apró hirdetései

Hogy valak
másikkal, ahhoz
kelteket kivéve
közé.

De, hogy va
kát a világ füle-
legalább is több
mint amit bárme
sajtója megenged
Hiszen, ha n
bár hirdetési ro

A „DEBREC

Valju

A szép asszon
ban a levelet,

— A nyomor
tott haraggal s pi
tötte el.

Fehér otthon
arcának pirossága
mint egy tehetetlen
tozott a hamar síró
közé . . .

Szenvedélyes,
szemében lobogott
kairól anyyi dac
hogy attól sok felt
volna.

Csak Thury L
Neki sikerült a
Vig Zsuzsika harma
gon kapitultált, azaz
magát Laci által.

A „holtomiga
fáradtságba.

Zsuzsikát neh
— de mikor már
örülten szeretett.
is volt a föld kere
barátom. — Hja, p
s az asszonykána
ban, hangverseny
ságokban, a lövser
ban se.

Persze, két es
dett egy kicsit so
felesége el ne unja
léje udvarolni. —